ընկած է Թիրիքեարտը. դա մի փոքրիկ գիւղ է, փռւած բնատեղծական ձորի մէջ, որ ամբողջապէս շրջապատւած է քառակուսի հողէ պարսպով, որն ունի միայն մի դուռ։ Ահա այդ պարսպի մօտ գտնւում է սառնորակ մի աղբիւր. դա գիւղի զարդն է, որը շնորհիւ իր առատ ջրի մի փոքրիկ առու է կազմում և ոլորապտոյտ հոսելով ոռոգում է Թիրիքեարտի արտերը, որոնք փռւած են գիւղին կից։

Հողատիրութեան ձևը խանական է. պատկանում է Հօճարը Աղուլի խանին. գիւղացիները մշակում են նրա հողը և բերքի $^1/_3$ մասը տալիս են նրան, բացի այդ տարեկան վճարում են.

Մարդագլուխ	5 զռան.	Զորս ոչխարին	2 զռան.
Կովին	3 »	Էշին	3 »

Հայերի այստեղ հաստատւելը 20—30 տարւայ պատմութիւն է։ Այժմ հայ ընտանիքների թիւը հասնում է 25-ի՝ 183 բնակչով, որի 98-ը արական է և 85-ը իգական։ Գիւղի եկեղեցին է Ս. Յովհաննէս. դպրոց չկայ։

Հայերն այստեղ համեմատաբար աւելի բարեկեցիկ վիճակի մէջ են և ազատ կեղեքումներից և հարստահարութիւններից։

№	ԿԱՐԳԵՐ	Շունչ
1	Աղքատ	20
2	Զունևոր	40
3	Միջակ	90
4	Ունևոր	33
5	Հարուստ	--
	Ընդամենը	183

ԽՕՋԻ-ՂԱԼԱ

Այս փոքրիկ գիւղը գտնւում է Թիրիքեարտից դէպի արևմուտք, մէկուկէս Փարսախ հեռու, սարի լանջին, մի ընդարձակ դաշտի վրայ։ Գիւղը բաւական գեղեցիկ դիրք ունի, շրջապատւած է սիրուն ծառուղիներով։ Ազգաբնակչութիւնը բաղկացած է 15 տնից 75 շնչով, որի 43-ը արական է և 32-ը իգական։ Նրանք գաղթել են Հին—Ջուղայից 1606